

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** UREDBA (EU) 2018/842 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 2018

o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 156, 19.6.2018, str. 26)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► M1	Uredba (EU) 2023/857 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023	L 111	1	26.4.2023

▼B**UREDBA (EU) 2018/842 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 30. maja 2018

o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013

(Besedilo velja za EGP)

▼M1*Člen 1***Predmet urejanja**

Ta uredba določa obveznosti držav članic v zvezi z njihovimi minimalnimi prispevki v obdobju od 2021 do 2030 pri uresničevanju cilja Unije, da v sektorjih, zajetih v členu 2 te uredbe, v letu 2030 zmanjša svoje emisije toplogrednih plinov za 40 % pod ravno iz leta 2005. Prispeva k dolgoročnemu cilju podnebne nevtralnosti v Uniji najpozneje do leta 2050, da bi po tem letu dosegli negativne emisije. S tem prispeva k doseganju ciljev Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: evropska podnebna pravila) in Pariškega sporazuma. Ta uredba prav tako določa pravila za določitev dodeljenih letnih emisij in oceno napredka držav članic pri zagotavljanju minimalnih prispevkov.

▼B*Člen 2***Področje uporabe****▼M1**

1. Ta uredba se uporablja za emisije toplogrednih plinov iz vrst virov IPCC sektorjev energetika, industrijski procesi in uporaba proizvodov, kmetijstvo in odpadki, kot so določene na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, razen za emisije toplogrednih plinov iz dejavnosti v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, ki niso dejavnosti „pomorskega prometa“ in dejavnosti iz navedene priloge samo za namene členov 14 in 15 navedene direktive.

▼B

2. Brez poseganja v člen 7 in člen 9(2) te uredbe se ta uredba ne uporablja za emisije toplogrednih plinov in odvzeme, zajete v Uredbi (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

▼B

3. Za namene te uredbe se šteje, da so emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A – Civilno letalstvo“ enake nič.

*Člen 3***Opredelitev pojmov**

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „emisije toplogrednih plinov“ pomeni emisije, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, in sicer ogljikovega dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikovega oksida (N₂O), fluoriranih ogljikovodikov (HFC), perfluoriranih ogljikovodikov (PFC), dušikovega trifluorida (NF₃) in žveplovega heksafluorida (SF₆), kot so določene v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013, in sodijo v področje uporabe te uredbe;
- (2) „dodeljene letne emisije“ pomeni največje dopustne emisije toplogrednih plinov za vsako leto v obdobju 2021–2030, določene v skladu s členom 4(3) in členom 10;
- (3) „pravica iz EU ETS“ pomeni „pravico“, kot je opredeljena v točki (a) člena 3 Direktive 2003/87/ES.

*Člen 4***Letne ravni emisij v obdobju od 2021 do 2030****▼M1**

1. Vsaka država članica v letu 2030 doseže omejitev svojih emisij toplogrednih plinov za vsaj toliko odstotkov, kot je za to državo članico določeno v Prilogi I, stolpec 2, in sicer glede na njene emisije toplogrednih plinov v letu 2005, določene na podlagi odstavka 3 tega člena.
2. Ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7 te uredbe, prilagoditve na podlagi člena 10(2) te uredbe ter morebitnega zmanjšanja zaradi uporabe člena 7 Odločbe št. 406/2009/ES vsaka država članica zagotovi, da njene emisije toplogrednih plinov:
 - (a) v letih 2021 in 2022 ne presežejo omejitve, določene z linearnim začrtanim potekom, ki se začne pri povprečju emisij toplogrednih plinov te države članice v letih 2016, 2017 in 2018, določenih na podlagi odstavka 3 tega člena, konča pa leta 2030 pri omejitvi, določeni za to državo članico v Prilogi I, stolpec 1, k tej uredbi. Linearni začrtani potek države članice se začne bodisi pri petih dvanajstih razdalje v obdobju od 2019 do 2020 bodisi v letu 2020, odvisno od tega, kateri datum pomeni nižje dodeljene letne emisije za to državo članico;
 - (b) v letih 2023, 2024 in 2025 ne presežejo omejitve, določene z linearnim začrtanim potekom, ki se začne leta 2022 pri dodeljenih letnih emisijah za to državo članico, določenih na podlagi odstavka 3 tega člena za to leto, konča pa leta 2030 pri omejitvi, določeni za to državo članico v Prilogi I, stolpec 2, k tej uredbi;

▼ M1

(c) v letih 2026 do 2030 ne presežejo omejitve, določene z linearnim začrtanim potekom, ki se začne pri povprečju emisij toplogrednih plinov te države članice v letih 2021, 2022 in 2023, kot jih je predložila ta država članica na podlagi člena 26 Uredbe (EU) 2018/1999 in v skladu z odstavkom 3 tega člena, konča pa leta 2030 pri omejitvi, določeni za to državo članico v Prilogi I, stolpec 2, k tej uredbi; linearni začrtani potek države članice se začne pri devetih dvanajstinah razdalje od leta 2023 do leta 2024.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi dodeljene letne emisije za vsako državo članico za leta v obdobju od 2021 do 2030, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, v skladu z linearnim začrtanim potekom, določenim v odstavku 2 tega člena.

Komisija za leti 2021 in 2022 določi dodeljene letne emisije na podlagi celovitega pregleda najnovjših podatkov iz nacionalnih evidenc za leta 2005, 2016, 2017 in 2018, ki jih države članice predložijo na podlagi člena 7 Uredbe (EU) št. 525/2013, ter navede vrednost emisij toplogrednih plinov za leto 2005 za vsako državo članico, ki se uporablja za določanje teh dodeljenih letnih emisij.

Komisija za leta 2023, 2024 in 2025 določi dodeljene letne emisije na podlagi vrednosti emisij toplogrednih plinov za leto 2005 za vsako državo članico, navedene na podlagi drugega pododstavka tega odstavka, in na podlagi pregledanih vrednosti podatkov iz nacionalnih evidenc za leta 2016, 2017 in 2018 iz navedenega drugega pododstavka.

Komisija za leta od 2026 do 2030 določi dodeljene letne emisije na podlagi vrednosti emisij toplogrednih plinov za leto 2005 za vsako državo članico, navedene na podlagi drugega pododstavka tega odstavka, in na podlagi celovitega pregleda najnovjših podatkov iz nacionalnih evidenc za leta 2021, 2022 in 2023, ki jih predložijo države članice na podlagi člena 26 Uredbe (EU) 2018/1999.

4. Na podlagi odstotkov, ki jih države članice sporočijo na podlagi člena 6(3), (3a) in (3b), izvedbeni akti iz odstavka 3 določajo tudi skupne količine, ki se lahko upoštevajo za doseganje skladnosti države članice iz člena 9 za obdobje od 2021 do 2030. Če skupne količine za vse države članice presegajo kolektivno skupno količino 100 milijonov, se skupna količina za vsako državo članico sorazmerno zmanjša, tako da kolektivna skupna količina ni presežena.

▼ B

5. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14.

▼ M1

6. Države članice pri sprejemanju ukrepov za omejitev emisij toplogrednih plinov na podlagi odstavkov 1 in 2 upoštevajo potrebo po zagotovitvi poštenega in socialno pravičnega prehoda za vse. Komisija lahko v zvezi s tem objavi smernice za podporo državam članicam.

▼ B*Člen 5***Prilagodljivosti v obliki izposoje, shranitve in prenosa****▼ M1**

1. Kar zadeva leta v obdobju od 2021 do 2025, si lahko država članica do 7,5 % svojih dodeljenih letnih emisij sposodi iz naslednjega leta.

▼ B

2. Kar zadeva leta v obdobju 2026–2029, si lahko država članica do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij sposodi za naslednje leto.

▼ M1

3. Če so emisije toplogrednih plinov države članice v določenem letu pod njenimi dodeljenimi letnimi emisijami za to leto, pri čemer se upoštevajo prilagodljivosti na podlagi tega člena in člena 6, lahko država članica:

(a) za leto 2021 ta presežek svojih dodeljenih letnih emisij v višini do 75 % svojih dodeljenih letnih emisij za to leto shrani za naslednja leta do leta 2030 in

(b) za leta v obdobju od 2022 do 2029 presežek svojih dodeljenih letnih emisij v višini do 25 % svojih dodeljenih letnih emisij do tega leta shrani za naslednja leta do leta 2030.

4. Država članica lahko na druge države članice prenese do 10 % svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto v obdobju od 2021 do 2025 in do 15 % v obdobju od 2026 do 2030. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za dano leto ali za naslednja leta do leta 2030.

▼ B

5. Če so pregledane emisije toplogrednih plinov države članice v danem letu nižje od dodeljenih letnih emisij za to leto, pri čemer se upošteva uporaba prilagodljivosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena in člena 6, lahko država članica ta presežek svojih dodeljenih letnih emisij prenese na druge države članice. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za zadevno leto ali za naslednja leta do leta 2030.

▼ M1

5a. Država članica pred vsakim prenosom dodeljenih letnih emisij na podlagi odstavkov 4 in 5 Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen z Uredbo (EU) 2018/1999, v elektronski obliki obvesti, da namerava prenesti del svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto.

6. Države članice bi morale prihodke, ali njim enakovredno finančno vrednost, ki so jih pridobile s prenosi dodeljenih letnih emisij na podlagi odstavkov 4 in 5, uporabiti za boj proti podnebnim spremembam v Uniji ali v tretjih državah. Države članice obvestijo Komisijo o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi tega odstavka, in te informacije objavijo v lahko dostopni obliki.

▼B

7. Vsak prenos dodeljenih letnih emisij v skladu z odstavkoma 4 in 5 se lahko opravi v okviru projekta ali programa za zmanjševanje toplogrednih plinov, ki se izvaja v državi članici prodajalki, zanj pa plača država članica prejemnica, pod pogojem da se preprečuje dvojno štetje in zagotavlja sledljivost.

8. Države članice lahko uporabijo dobropise iz projektov, izdane na podlagi člena 24a(1) Direktive 2003/87/ES, za doseganje skladnosti iz člena 9 te uredbe, in sicer brez količinskih omejitev ter ob hkratnem preprečevanju dvojnega štetja.

*Člen 6***Prilagodljivost za določene države članice po zmanjšanju količin pravic iz EU ETS**

1. Za države članice iz Priloge II k tej uredbi se lahko upošteva omejena ukinitev do največ 100 milijonov pravic iz EU ETS, ki se zaradi doseganja skladnosti s to uredbo upoštevajo skupaj. Taka ukinitev se izvede iz količin, ki jih ima zadevna država članica na voljo za prodajo na dražbi v skladu s členom 10 Direktive 2003/87/ES.

2. Pravice iz EU ETS, upoštevane na podlagi odstavka 1 tega člena, se štejejo za pravice iz EU ETS v obtoku za namene člena 1(4) Sklepa (EU) 2015/1814.

Pri svojem prvem pregledu na podlagi člena 3 navedenega sklepa Komisija preuči, ali naj se obračunavanje iz prvega pododstavka tega odstavka ohrani.

3. Države članice iz Priloge II Komisijo do 31. decembra 2019 obvestijo o vsaki nameravani uporabi omejene ukinitve pravic iz EU ETS iz odstavka 1 tega člena do odstotka iz Priloge II za vsako leto v obdobju od 2021 do 2030 za vsako zadevno državo članico zaradi doseganja skladnosti iz člena 9.

▼MI

Države članice iz Priloge II se lahko odločijo za spremembo predhodno sporočenih deležev, in sicer enkrat v letu 2024 in enkrat v letu 2027. V tem primeru zadevna država članica o svoji odločitvi obvesti Komisijo do 31. decembra 2024 oziroma do 31. decembra 2027.

3a. Malta Komisijo do 31. decembra 2023 uradno obvesti, ali namerava uporabiti omejene ukinitve pravic iz EU ETS iz odstavka 1 tega člena do odstotka iz Priloge II za vsako leto v obdobju od 2025 do 2030 zaradi doseganja skladnosti iz člena 9.

3b. Ne glede na odstavek 3 države članice iz Priloge II, ki do 31. decembra 2019 Komisije niso uradno obvestile, da nameravajo uporabiti ali v celoti uporabiti omejene ukinitve pravic iz EU ETS iz odstavka 1 tega člena, Komisijo do 31. decembra 2023 uradno obvestijo, ali nameravajo uporabiti ali še naprej uporabljati omejene ukinitve pravic iz EU ETS do odstotka iz Priloge II za vsako leto v obdobju od 2025 do 2030 za vsako zadevno državo članico zaradi doseganja skladnosti na podlagi člena 9.

▼ M1

4. Na prošnjo države članice centralni administrator, imenovan na podlagi člena 20(1) Direktive 2003/87/ES (v nadaljnjem besedilu: centralni administrator), upošteva količino do višine skupne količine, določene na podlagi člena 4(4) te uredbe, zaradi doseganja skladnosti za to državo članico na podlagi člena 9 te uredbe. Za to državo članico se za vsako leto v obdobju od 2021 do 2030 na podlagi člena 12(4) Direktive 2003/87/ES ukine ena desetina skupne količine pravic iz EU ETS, določene na podlagi člena 4(4) te uredbe. Za države članice, ki so Komisijo uradno obvestile na podlagi odstavkov 3a in 3b tega člena, se za vsako leto v obdobju od 2025 do 2030 na podlagi člena 12(4) Direktive 2003/87/ES ukine ena šestina skupne količine pravic iz EU ETS, določene na podlagi člena 4(4) te uredbe.

5. Kadar je država članica v skladu z odstavkom 3 uradno obvestila Komisijo o svoji odločitvi o spremembi predhodno sporočenega deleža pravic iz EU ETS, se za to državo članico ukine ustrezno nižja ali višja količina pravic iz EU ETS za vsako leto v obdobju od 2026 do 2030 oziroma v obdobju od 2028 do 2030.

▼ B*Člen 7***▼ M1****Dodatna poraba neto odvzemov iz LULUCF**

1. V primeru, da emisije toplogrednih plinov države članice presega njene dodeljene letne emisije za dano leto, vključno z morebitnimi dodeljenimi letnimi emisijami, shranjenimi na podlagi člena 5(3) te uredbe, se lahko za doseganje skladnosti iz člena 9 te uredbe za dano leto upošteva količina do vsote skupnih neto odvzemov in skupnih neto emisij iz vseh obračunskih kategorij zemljišč, vključenih v področje uporabe Uredbe (EU) 2018/841, pod pogojem, da:

- (a) kumulativna količina, ki se za to državo članico upošteva za leta v obdobju od 2021 do 2025, ne presega polovice največje količine skupnih neto odvzemov iz Priloge III k tej uredbi za to državo članico;
- (aa) kumulativna količina, ki se za to državo članico upošteva za leta v obdobju od 2026 do 2030, ne presega polovice največje količine skupnih neto odvzemov iz Priloge III k tej uredbi za to državo članico;

▼ B

- (b) takšna količina presega zahteve za to državo članico iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/841;
- (c) ta država članica od druge države članice ni pridobila več neto odvzemov na podlagi Uredbe (EU) 2018/841, kot jih je prenesla;
- (d) je ta država članica izpolnila zahteve iz Uredbe (EU) 2018/841 in

▼ B

- (e) je ta država članica predložila opis predvidene uporabe prilagodljivosti, ki je na voljo v skladu s tem odstavkom, na podlagi drugega pododstavka člena 7(1) Uredbe (EU) št. 525/2013.

▼ M1*Člen 8***Popravni ukrep**

1. Če Komisija na podlagi letne ocene na podlagi člena 29 Uredbe (EU) 2018/1999 in ob upoštevanju predvidene uporabe prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7 te uredbe ugotovi, da država članica ne dosega zadostnega napredka pri izpolnjevanju obveznosti iz člena 4 te uredbe, ta država članica Komisiji v treh mesecih predloži načrt popravnih ukrepov, ki vključuje:

- (a) podrobno razlago, zakaj ta država članica ne dosega zadostnega napredka pri izpolnjevanju navedenih obveznosti;
- (b) oceno, kako so finančna sredstva Unije podprla prizadevanja te države članice za izpolnjevanje teh obveznosti in kako namerava taka finančna sredstva uporabiti, da bi dosegla napredek pri njihovem izpolnjevanju;
- (c) dodatne ukrepe, ki dopolnjujejo celovit nacionalni energetski in podnebni načrt te države članice na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 ali krepijo njegovo izvajanje, ki jih mora izvajati z nacionalnimi politikami in ukrepi ter izvajanjem ukrepov Unije, da bi izpolnila te obveznosti, skupaj s podrobno oceno, po možnosti podkrepljeno s kvantitativnimi podatki, o predvidenem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov na podlagi teh ukrepov;
- (d) natančen časovni načrt za izvajanje takih ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.

Kadar je država članica ustanovila nacionalni svetovadni organ za podnebje, se lahko z njim posvetuje, da bi opredelila potrebne ukrepe iz prvega pododstavka, točka (c).

2. Evropska agencija za okolje v skladu s svojim letnim delovnim programom pomaga Komisiji pri ocenjevanju tovrstnih načrtov popravnih ukrepov.

3. Komisija lahko v štirih mesecih po prejemu načrtov popravnih ukrepov, predloženih v skladu z odstavkom 1, izda mnenje glede njihove ustreznosti. Zadevna država članica kar najbolj upošteva mnenje Komisije in lahko svoj načrt popravnih ukrepov ustrezno spremeni. Če zadevna država članica mnenja ali znatnega dela mnenja Komisije ne upošteva, to obrazloži Komisiji.

▼ M1

4. Vsaka država članica javno objavi svoj načrt popravnih ukrepov iz odstavka 1 in vse utemeljitve iz odstavka 3. Komisija zagotovi, da je njeno mnenje iz odstavka 3 javno dostopno.

▼ B*Člen 9***Preverjanje skladnosti**

1. Če pregledane emisije toplogrednih plinov države članice prese-gajo njene dodeljene letne emisije za katero koli leto v obdobju, ob upoštevanju odstavka 2 tega člena in prilagodljivosti, uporabljenih v skladu s členi 5, 6 in 7, se v letih 2027 in 2032 uporabijo naslednji ukrepi:

- (a) obsegu emisij toplogrednih plinov države članice v naslednjem letu se doda količina, ki je enaka presežku emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂, pomnoženemu z 1,08, in sicer v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 12; in
- (b) državi članici se začasno prepove prenos katerega koli dela dode-ljenih letnih emisij drugi državi članici, dokler ne doseže skladnosti s členom 4.

Centralni administrator izvaja prepoved iz člena (b) prvega pododstavka v registru Unije.

▼ M1

2. Če emisije toplogrednih plinov države članice v obdobju od 2021 do 2025 iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/841 presegajo njene odvzeme, kot je določeno v skladu s členom 12 navedene uredbe, centralni admini-strator od dodeljenih letnih emisij zadevne države članice odšteje koli-čino, enako presežku emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂ za zadevna leta.

▼ B*Člen 10***Prilagoditve**

1. Komisija prilagodi dodeljene letne emisije iz člena 4 te uredbe za vsako državo članico, tako da odražajo:

- (a) spremembe v številu pravic iz EU ETS, izdanih na podlagi člena 11 Direktive 2003/87/ES, ki so izvirale iz spremembe virov, zajetih v področju uporabe navedene direktive, v skladu s sklepi Komisije, sprejetimi na podlagi navedene direktive o končni odobritvi nacio-nalnih načrtov razdelitve pravic za obdobje od 2008 do 2012;
- (b) spremembe v številu pravic iz EU ETS oziroma dobropisov, izdanih na podlagi členov 24 oziroma 24a Direktive 2003/87/ES zaradi zmanjšanja emisij toplogrednih plinov države članice; in
- (c) spremembe v številu pravic iz EU ETS, ki se nanašajo na emisije toplogrednih plinov iz naprav, izključenih iz EU ETS v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES, in sicer za čas trajanja njihove izključitve.

▼B

2. K dodeljenim letnim emisijam za leto 2021 se prišteje količina iz Priloge IV za vsako državo članico iz navedene priloge.
3. Komisija objavi podatke, ki izhajajo iz takšnih prilagoditev.

*Člen 11***Varnostna rezerva**

1. V registru Unije se ustvari varnostna rezerva, ki ustreza količini do 105 milijonov ton ekvivalenta CO₂, pod pogojem, da se izpolni cilj Unije iz člena 1. Varnostna rezerva je na voljo poleg prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7.

2. Država članica lahko koristi varnostno rezervo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) BDP na prebivalca po tržnih cenah v letu 2013, kot jih je aprila 2016 objavil Eurostat, je bil nižji od povprečja v Uniji;
- (b) skupna količina emisij toplogrednih plinov za leta od 2013 do 2020 v sektorjih, ki so zajeti v tej uredbi, je manjša od njenih skupnih dodeljenih letnih emisij za leta od 2013 do 2020 in
- (c) njene emisije toplogrednih plinov presegajo dodeljene letne emisije v obdobju od 2026 do 2030, čeprav:
 - (i) je izkoristila prilagodljivosti v skladu s členom 5(2) in (3),
 - (ii) je kar najbolj učinkovito uporabila neto odvzeme v skladu s členom 7, tudi če ta količina ne doseže ravni iz Priloge III, in
 - (iii) ni izvedla neto prenosov na druge države članice v skladu s členom 5.

3. Država članica, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 2 tega člena, prejme dodatno količino iz varnostne rezerve, in sicer do višine njenega primanjkljaja, ta količina pa se uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9. Ta količina ne sme presegati 20 % njenega celotnega presežka v obdobju od 2013 do 2020.

Če končna kolektivna količina, ki naj bi jo prejele vse države članice, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2 tega člena, presega omejitve iz odstavka 1 tega člena, se količina, ki naj bi jo prejela vsaka od teh držav članic, sorazmerno zmanjša.

4. Morebitna preostala količina v varnostni rezervi se po razdelitvi iz prvega pododstavka odstavka 3 razdeli med države članice iz navedenega pododstavka sorazmerno glede na njihov preostali primanjkljaj, vendar ga ne presega. Ta količina se lahko za vsako od teh držav članic doda odstotku iz navedenega pododstavka.

▼B

5. Komisija po končanem pregledu iz člena 19 Uredbe (EU) št. 525/2013 za leto 2020 za vsako državo članico, ki izpolnjuje pogoje iz točk (a) in (b) odstavka 2 tega člena, objavi količine, ki ustrezajo 20 % celotnega presežka v obdobju od 2013 do 2020, kot je določeno v prvem pododstavku odstavka 3 tega člena.

*Člen 12***Register**

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 13 za dopolnitev te uredbe, da bi zagotovili natančno obračunavanje v skladu s to uredbo, in sicer z registrom Unije, v zvezi z:

- (a) dodeljenimi letnimi emisijami;
- (b) prilagodljivostmi, ki se izvajajo v skladu s členi 5, 6 in 7;
- (c) preverjanjem skladnosti iz člena 9;
- (d) prilagoditvami iz člena 10 in
- (e) varnostno rezervo iz člena 11.

2. Centralni administrator izvaja avtomatska preverjanja vseh transakcij v registru Unije, ki so rezultat te uredbe, in jih po potrebi zaustavi, da prepreči nepravilnosti.

3. Informacije iz točk od (a) do (e) odstavka 1 in iz odstavka 2 so dostopne javnosti.

*Člen 13***Izvajanje prenosa pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2) in člena 12(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 7(2) in člena 12(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

▼B

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 7(2) in člena 12(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 14***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 525/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼M1*Člen 15***Pregled**

1. Ta uredba se pregleduje, med drugim ob upoštevanju spreminjajočih se nacionalnih okoliščin, načina, kako vsi gospodarski sektorji prispevajo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, razvoja dogodkov na mednarodni ravni in prizadevanj za doseg dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma in Uredbe (EU) 2021/1119.

2. Komisija v šestih mesecih po vsakem pregledu globalnega stanja, dogovorjenem v skladu s členom 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe, tudi o ravnovesju med ponudbo dodeljenih letnih emisij in povpraševanjem po njih, ter o ustreznosti nacionalnih ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz Priloge I k tej uredbi glede njihovega prispevka k podnebnim ciljem Unije na podlagi Uredbe (EU) 2021/1119 in ciljev Pariškega sporazuma. To poročilo vključuje zlasti oceno potrebe po dodatnih politikah in ukrepih Unije zaradi potrebnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov s strani Unije in držav članic za obdobje po letu 2030. Vključuje tudi oceno poteka zmanjšanja emisij toplogrednih plinov iz te uredbe, ki je skladen s ciljem podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050, ob upoštevanju predvidenega okvirnega proračuna Unije za emisije toplogrednih plinov iz člena 4(4) Uredbe (EU) 2021/1119 ter pomena spodbujanja pravičnosti in solidarnosti med državami članicami ter stroškovne učinkovitosti pri doseganju tega cilja. Temu poročilu se lahko, kadar je ustrezno, priložijo zakonodajni predlogi.

▼ M1

Poročilo iz prvega pododstavka upošteva dolgoročne strategije držav članic, pripravljene in predložene na podlagi člena 15(1) Uredbe (EU) 2018/1999, in oceno teh strategij, ki jo opravi Komisija na podlagi člena 15(9) navedene uredbe.

*Člen 15a***Znanstveno mnenje**

Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, ustanovljen na podlagi člena 10a Uredbe (ES) št. 401/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: svetovalni odbor), lahko na lastno pobudo zagotavlja znanstvena mnenja ali izdaja poročila o ukrepih Unije, podnebnih ciljih, letnih ravneh emisij in prilagodljivostih na podlagi te uredbe. Komisija preuči ustrezna mnenja in poročila svetovalnega odbora, zlasti v zvezi s prihodnjimi ukrepi za nadaljnje zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v sektorjih, ki jih zajema ta uredba.

▼ B*Člen 16***Spremembe Uredbe (EU) št. 525/2013**

Uredba (EU) št. 525/2013 se spremeni:

(1) v členu 7 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(aa) od leta 2023 o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz člena 2 Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) za leto X – 2 v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje;

^(*) Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).“;

(b) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice v svojih poročilih Komisijo letno obveščajo o vsaki nameravani uporabi prilagodljivosti iz člena 5(4) in (5) ter člena 7 Uredbe (EU) 2018/842 ter o uporabi prihodkov v skladu s členom 5(6) navedene uredbe. Komisija v roku treh mesecev od prejema takšnih informacij od držav članic informacije da na voljo odboru iz člena 26 te uredbe.“;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 401/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o Evropski agenciji za okolje in Evropskem okoljskem informacijskem in opazovalnem omrežju (UL L 126, 21.5.2009, str. 13).

▼B

(2) v točki (c) člena 13(1) se doda naslednja točka:

„(ix) od leta 2023, informacije o nacionalnih politikah in ukrepih, izvedenih za izpolnitev svojih obveznosti iz Uredbe (EU) 2018/842, ter informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, s katerimi bi omejevanje emisij toplogrednih plinov preseglo zaveze iz navedene uredbe.“;

(3) v členu 14(1) se doda naslednja točka:

„(f) od leta 2023, projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za predvidene emisije toplogrednih plinov za vire emisij iz Uredbe (EU) 2018/842 in Direktive 2003/87/ES.“;

(4) v členu 21(1) se doda naslednja točka:

„(c) obveznosti v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2018/842. V oceni se upoštevajo napredek v politikah in ukrepih Unije ter informacije iz držav članic. Ocena vsaki dve leti vključuje tudi načrtovani napredek Unije pri izvajanju nacionalno določenega prispevka k Pariškemu sporazumu, ki vključuje zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu, in načrtovani napredek držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti iz navedene uredbe.“

*Člen 17***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

PRILOGA I

ZMANJŠANJA EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV ZA DRŽAVE ČLANICE
NA PODLAGI ČLENA 4(1)

	Zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za države članice v letu 2030 glede na njihove ravni v letu 2005, določene v skladu s členom 4(3)	
	Stolpec 1	Stolpec 2
Belgija	– 35 %	– 47 %
Bolgarija	– 0 %	– 10 %
Češka	– 14 %	– 26 %
Danska	– 39 %	– 50 %
Nemčija	– 38 %	– 50 %
Estonija	– 13 %	– 24 %
Irska	– 30 %	– 42 %
Grčija	– 16 %	– 22,7 %
Španija	– 26 %	– 37,7 %
Francija	– 37 %	– 47,5 %
Hrvaška	– 7 %	– 16,7 %
Italija	– 33 %	– 43,7 %
Ciper	– 24 %	– 32 %
Latvija	– 6 %	– 17 %
Litva	– 9 %	– 21 %
Luksemburg	– 40 %	– 50 %
Madžarska	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nizozemska	– 36 %	– 48 %
Avstrija	– 36 %	– 48 %
Poljska	– 7 %	– 17,7 %
Portugalska	– 17 %	– 28,7 %
Romunija	– 2 %	– 12,7 %
Slovenija	– 15 %	– 27 %
Slovaška	– 12 %	– 22,7 %
Finska	– 39 %	– 50 %
Švedska	– 40 %	– 50 %

▼ B*PRILOGA II*

DRŽAVE ČLANICE, ZA KATERE SE V SKLADU S ČLENOM 6 ZA DOSEGANJE SKLADNOSTI LAHKO UPOŠTEVA OMEJENA UKINITEV PRAVIC IZ EU ETS

	Najvišji odstotek emisij toplogrednih plinov iz leta 2005, določen v skladu s členom 4(3)
Belgija	2 %
Danska	2 %
Irska	4 %
Luksemburg	4 %
▼ <u>M1</u>	
Malta	7 %
▼ <u>B</u>	
Nizozemska	2 %
Avstrija	2 %
Finska	2 %
Švedska	2 %

▼ **B**

PRILOGA III

▼ **M1**

SKUPNI NETO ODVZEMI IZ KATEGORIJ ZEMLJIŠČ, ZAJETIH Z UREDBO (EU) 2018/841, KI JIH DRŽAVE ČLANICE NA PODLAGI ČLENA 7(1), TOČKI (a) IN (aa), TE UREDBE LAHKO UPOŠTEVAJO ZA DOSEGANJE SKLADNOSTI V OBDOBJU OD 2021 DO 2030

▼ **B**

	Največja količina, izražena v milijonih ton ekvivalenta CO ₂
Belgija	3,8
Bolgarija	4,1
Češka	2,6
Danska	14,6
Nemčija	22,3
Estonija	0,9
Irska	26,8
Grčija	6,7
Španija	29,1
Francija	58,2
Hrvaška	0,9
Italija	11,5
Ciper	0,6
Latvija	3,1
Litva	6,5
Luksemburg	0,25
Madžarska	2,1
Malta	0,03
Nizozemska	13,4
Avstrija	2,5
Poljska	21,7
Portugalska	5,2
Romunija	13,2
Slovenija	1,3
Slovaška	1,2
Finska	4,5
Švedska	4,9

Celotna količina:	► M1 262,2 ◀

PRILOGA IV

KOLIČINA PRILAGODITVE NA PODLAGI ČLENA 10(2)

	Tone ekvivalenta CO ₂
Bolgarija	1 602 912
Češka	4 440 079
Estonija	145 944
Hrvaška	1 148 708
Latvija	1 698 061
Litva	2 165 895
Madžarska	6 705 956
Malta	774 000
Poljska	7 456 340
Portugalska	1 655 253
Romunija	10 932 743
Slovenija	178 809
Slovaška	2 160 210